

GAZETA TRANSILVANIEI

Abonamentul: pentru Austro-Ungaria pe un an 24 cor.; pe 1/2 an 12 cor.; pe 3 luni 6 cor., pentru România şi streindtate pe un an 40 lei; pe 1/2 an 20 lei.

ZIAR POLITIC NAŢIONAL.

Apare seara, în fiecare zi de lucru.

Redacţia şi administraţia: Strada Prandului Nr. 15. Inseratele se primesc la administraţie. Preţul după tarif şi înveială Manuscrisele nu se înapoiază. TELEFON Nr. 226.

Jertfiţi pentru orfelinat!

I.
O idee care a prins bine, a pătruns pretutindeni, în toate straturile societăţii noastre, deci o idee care a reuşit să cucerească conştiinţele şi să câştige interesul mulţimii, este cea a înfiinţării unui orfelinat românesc în Sibiu. Propaganda s-a început în stil mare şi obolul se dă cu plăcere. Sunt deschise perspective sigure ale reuşitei şi credem că va tăcea toată patima care vine cu ori-ce prilej, deci a putut să vie şi de data aceasta.

Orfelinatul românesc va fi casa multilor orfani pe cari îi au satele şi mahalalele oraşeneşti cu populaţie românească. Este o datorie obştească pentru a se ridica edificiul de salvare de cu vreme, până ce nu-i strâng azilele streine din cari nu se vor mai putea întoarce în mijlocul nostru şi nu vor putea fi elemente utile ale societăţii noastre născătoare.

În legătură cu marea chestiune de atâta greutate socială ca chestiunea salvării celor mici, celor mai nevinovate suflete româneşti, odraslelor plâpânde rămase după căzuţii din război, ori odraslelor cărora nu li s-a putut purta toată sollicitudinea în familiile scăpătate, trebuesc precisitate o seamă de lucruri. Pentru că o singură atitudine este corectă şi orice conduită separatistă trebuie înlăturată pentru a nu se văli în templul nostru demonul care să rădărnicească opera începută deja.

Oritorul acestor rânduri a comentat în două ziare româneşti, dintre cari unul este acesta, Anuarul II al Uniunii femeilor române din Ungaria. El propunea atunci Uniunii să poarte sollicitudine gingaşelor fături de îngeri cari sunt micii orfani, pe teritoriul fiecărei reuniuni asociate Uniunii. Considerăm că o datorie gazetărească să se pună în publicitate chestiunea salvării celor mai tineri viştari ai trunchiului românesc. Peste tot gazetarii sunt chemaţi ca în primul rând să aibă atenţia încordată asupra fenomenelor de diferite nuanţe din milieu-l societăţii.

Se înţelege că bucuria mea a fost deosebită când s'a pornit o iniţiativă cu mult mai mare, cu şanse reale de reuşită, cu garanţii materiale pentru întruparea în fapt a ideii largite. Este vorba să se înfiinţeze o casă mare a orfanilor, a tuturor orfanilor neamului

nostru, fără să se pună restricţiuni ca să fie numai a orfanilor celor căzuţi în război — desigur aceştia vor fi cei mai mulţi — ori numai a orfanilor de rit ortodox, ori unit, ori pentru familiile preoteşti.
Nu! Să tacă toată paţima şi uricioasa buruiănă a confesionalismului să nu învenineze sufletul nostru sbiciuit azi de dureri, de suferinţe. În templul curat al sufletului românesc să nu se audă răutatea, galăgia celor care nu ştiu să stea la înălţimea chemării tuturor. Are să se facă marea casă a orfanilor la Sibiu, şi toţi bunii Români şi toată prasa românească conştiinţată de rolul ei şi care vrea să-şi păstreze rădăcinile aici în mijlocul neamului nostru, să aducă folos şi să nu fie o floare exotică cu potir încercat de venin, trebuie să facă propaganda largă pentru ridicarea orfelinatalui dela Sibiu.

Asta nu însemnează că ne-am renega principiile pe cari le-am pus la baza acţiunii noastre de desfăşurare a progresului naţional, principii de distincţie, de descentralizare, de autonomie. Nu întâiu trebuie înfăptuit orfelinatal dela Sibiu. Şi dacă nu va fi cu vremea încăpător, după afluenţa copiilor trimişi de satele noastre de pretutindeni, atunci întreagă obşteia românească va jertfi, ca să se ridice şi altundeva. Prin o mie de planuri însă dela început se va steriliza marea acţiune, şi Dumnezeu ştie unde vom ajunge cu nobilul gând al înfiinţării unui orfelinat chiar la Sibiu. Să lăşăm sofisteria pe mai târziu, pentru că să nu se paralizese avântul admirabil pe care l'au dovedit deja şi până aci soldaţii şi ţărani şi unii cărturari de ambele confesiuni, şi doamne, cari vreau tot binele Uniunii femeilor române din ţară şi se identifică cu adevăratele interese naţionale.

Jertfiţi pentru orfelinatal românesc din Sibiu!

Euphraste.

O propunere*)

În atenţia preoţilor militari şi a ofiţerilor români.

Este îmbucurător entuziasmul, cu care s'a primit înfiinţarea marelui orfelinat, al acestei instituţii de caritate creştinească şi însemnătate naţională. Ţin să atrag atenţiunea preoţilor mili-

*) Celelalte ziare sunt rugate a reproduce acest apel.

tari şi ofiţerilor români din ori-ce loc — asupra unui mod de a putea ajuta cu ceva la ridicarea marelui orfelinat, care poate multora le va scăpa din vedere.

Se ştie cât de dărnă e soldatul român. ori unde ar fi el, sau între ai săi, sau în streini, sau în foc sau la lucrări mai uşoare, fie bolnav fie sănătos, numai ocazie potrivită trebuie să se caute. Preoţii militari, şi acolo unde nu sunt de aceştia ofiţeri români — cu o introducere potrivită — pot aduna dela fiecare soldat cel puţin 20 fileri pentru orfelinat, în schimbul cărei sume se va face rugăciune la sf. Liturghie în o Duminecă, ca D-zeu să-i păzească de primejdii multe ale războiului — iară pentru cei răniţi se vor înălţa rugăciuni de mulţămită ca au scăpat cu viaţa şi pentru însănătoşarea lor. Preotul militar va fi apoi dator ca slujba să o săvârşească gratis, precum cred că face de altcum fiecare, nefiind consultat a se lua plată pentru nici un fel de slujbe.

Punem cazul, că acumă sunt înrolaţi — sub drapel — circa 300,000 (trei sute de mii) de soldaţi români, dela fiecare 20 fileri — am căpăta suma de 6,000,000 Cor. adunată fără nici o greutate. Dacă socotim însă, că cei mai mulţi vor dăruii ceva mai mult — între 40 fileri şi o coroană — şi că avem atâtea sărji cari încă vor dăruii câte 1 cor. cel puţin, — dacă socotim apoi ofiţerii români, cari încă sunt câteva sute, dela fiecare 10 cor. — pe uşor putem aduna suma de 100,000 (o sută de mii) de Coroane.

Se fac la toate trupele colecte din partea ofiţerilor şi românul dă bucuros când e vorba de ajutorarea deapropelului, deşi ofiţerul colectant poate e străin. Dacă în tot locul ofiţerii noştri, ori în lipsa lor sărjile (între acestea mulţi învăţători) s'ar pune pe lucru şi nu ar lăsa pe streini să colecteze, am putea avea rezultate frumoase.

Vor obiecţiona însă mulţi — că uşor e să faci o propunere dela masa verde ori dela un loc comod la oraş, căci în front în tranşee nu se poate îndeplini acest lucru — nici în spitale unde răniţii primesc numai 6 fileri la zi. Vă asigur însă că aceia cari vor aduce această scuză — numai din comoditate o fac, căci însuşi cunosc atât viaţa şi suferinţele dela front, cât şi dela trupele de etapă cât şi a răniţilor din spitale. Câte cazuri înduioşătoare nu am avut, când răniţii din puţinul cruşat l-mi dădeau liturghie — ori slujbă — (Acaftist) drept mulţămită că Dumnezeu l'a scăpat cu viaţa. Un altul deşi avea în spital îngrijire bună, mă roagă să scriu acasă în Rusia (era rus prizonier) ca să-i trimită bani, ca să cumpere o lumânare la biserică. În decursul a lor 2 slujbe d. e. dela unli şi aceiaşi soldaţi, cari au putut veni la liturghie, s'a adunat din „liturghii” şi din căldăruse la Bobotează 48 cor. 20 fileri deşi n'au fost mai mulţi de 100 de soldaţi. Obiceiul de acasă l' practică soldatul şi în front; dacă ia parte la slujbă — dă liturghia obicinuită bucuros. Oare numai românii ce se află pe aici sunt aşa de darnici, nu şi pe celelalte fronturi? Oare nu s'au ţinut în toate locurile servicii dumnezeieşti — la sărbători — Anul nou, Bobotează? Aceasta cred că nu se poate afirma.

Am primit banii ofiţeri pentru

slujbe şi toţi i-am dat pentru scopuri de binefacere.

Soldatul de rând în proporţie contribuie cu mult mai mult decât ofiţerii. Un soldat are soldă lunară 1080 cor. şi dăruieşte 1—3 cor. ba şi mai mult, iară un ofiţer pe lângă leaşa lui de 300 cor. cel puţin — dăruieşte 10 cor. Poftiţi şi controlaţi listele de colecte publicate în ziare şi vă veţi putea convinge.

Preoţii militari sunt în stare să facă mai mult pe acest teren, căci ocaziile de convenire cu soldaţii sunt mai dese, cu ocazia serviciilor divine, a mărturisirii etc.

Puţină străduinţă şi bunăvoinţă şi se poate face mult.

La lucru deci cu toţii.

Un preot militar.

Forţa noastră.

Ziarul ieşan „Mişcarea” publică următorul articol:

Trăim într'o atmosferă înăbuşitoare. Cancăurile şi intrigiile au luat proporţii fantastice. Dintr'o parte şi din alta se ventilează tot soiul de versiuni, menite a produce confuziuni în spiritul public şi a tulbura liniştea în care trebuie să se desfăşoare opera de protejire a intereselor naţionale.

Dar în această atmosferă agitată, guvernul lucrează la întărirea forţelor pe care se sprijină şi siguranţa noastră ca stat şi posibilitatea îndeplinirii aspiraţiunilor naţionale. În jurul armatei se concentrează toată grija şi toate sacrificiile, pentru că în actualle împrejurări, autoritatea şi existenţa unui stat sunt subordonate numai de puterea lui armată.

În această direcţie, în timpul cel mai scurt, s'a realizat o operă dintre cele mai fecunde. Sub conducerea noii direcţiuni ce s'a creat în ministerul de război, s'a realizat adaptarea utilajului nostru industrial la nevoile de îndestulare ale armatei. Prim acest mijloc s'a ajuns la satisfacerea tuturor trebuinţelor armatei. Este o operă ala cărei rezultate se vor vedea mai târziu, atunci când armata va fi chemată să-şi facă suprema datorie.

Şi făcând aceste constatări îmbucurătoare şi dătătoare de speranţe, este locul să punem în evidenţă un fapt merit să purifice atmosfera politică în care trăim şi să întărească conştiinţele care ar putea şoăi.

În afară de opera în învrăjbiere şi de agitaţii sterile, în afară de opera acelor cari serveac interese streine, este o operă de întărire a

forţelor naţionale şi a conştiinţelor cetăţeneşti. Această operă o realizează, în tăcere şi cu perseverenţă, guvernul — spre fericirea şi siguranţa viitoare a acestei ţări.

Jertfa femeii române.

Un apel al reuniunii femeilor române din Hunedoara.

D-na Elena Pop Hossau-Longin, neobosită prezidentă a reuniunii femeilor române din Hunedoara a adresat zilele aceste direcţiunilor băncilor noastre un apel care — nu neîndoim — va fi întâmpinat cu cea mai mare bunăvoinţă de forurile cărora li s'a adresat. Iată acest apel, care nu mai are lipsă de nici un comentat deosebit, cunoscută fiind activitatea multilaterală şi binefăcătoare a reuniunii din Hunedoara:

Ororala Direcţiune!

Sunt doi ani aproape de când o searte năpraznică ne-a smuls părinţii, bărbaţii, fraţii şi copiii noştri din liniştea vetrelor noastre. I-au smuls şi aruncat departe la hotarele ţării în ploaie de gloanţe, să facă zid din piepturile lor pentru apărarea şi siguranţa noastră.

În aceste zile de supremă importanţă pentru noi cei de azi şi pentru urmaşii noştri de mâine, avem mari datorii de împlinit. Avem datorii sfântă de-a uşura soarta celor duşi pe câmpul de luptă şi a celor rămaşi acasă.

Conduşele de aceste sentimente toate Reuniunile de femei române şi-au împlinit şi împlinesc până azi şi vor face încă multă vreme tot aşa cu devotament şi iubire evanghelică misiunea de-a ajuta, mângâia, şi svânta lacrimi.

Au stat şi vor sta femeile române veghind la căpătâiul eroilor noştri prin spitale ducându-le toate mângâierile sfinte noastre religioase, ridică şi înalţă cu cuvântul şi cu fapta văduve zdrobite de durere împreună cu orfanii lor rămaşi în urma vitejilor apărători ai patriei.

Reuniunea femeilor române din comitatul Hunedoarei conştientă că zil şi nobilă emulare cu Reuniunile surorii alături dela izbucnirea războiului la misiunea sfântă impusă de aceste vremuri grele. Toată activitatea ei în tot timpul acesta de grozave încercări a fost dedicată operei caritative impusă nouă faţă de fraţii noştri „cu noi”, cari cu o vitejie fără seamăn luptă pe toate fronturile admiraţi de lumea întreagă.

A adunat această Reuniune dela membrele sale şi alte suflete nobile mil de coroane, a adunat dela ţărâncele noastre iubitoare multime mare de pânzături, albituri şi altele, dela membrele sale tot soiul de daruri oferindu-le cu dragoste spre mângâierea şi alinarea eroilor noştri şi a familiilor lor rămase fără sprijin şi ajutor.

Susţine cu mari jertfe atelierul de ţesături şi cusături româneşti dela Orăştie în vederea ca fetişoarele plâpânde

Din carnetul unui glotaş.

Austria de jos, Februarie 1916.

Eram în curtea casei mele şi aşteptam porunca. Un coleg face propunerea — să mergem după porunca la Lohlehl la bere, că ara acum bere de Budweis. Propunerea s'a primit cu unanimitate. După poruncă m-am dus şi eu cu ceilalţi voluntari la ospătăria indicată.

Întream în ospătăria. La mesele albe, nevăpate, în jurul cărora şedeau în timpuri normale ţărani — erau numai glotaşi bătrâni, grupaţi după naţionalitate. Ospătăria ne conduce în „Extra-simmer”. O odaie mare, cu mese multe, — ca la aite ospătării, — într'un colţ un fortepian vechiu şi în mijlocul odăii un biliard şi mai vechiu, — dar destul de bua pentru orăşelul nostru de provincie. Ceva însă mi-a bătut la ochi: curăţenia exemplară şi măştrăţele curate albe de pe mese.

— Să ocupăm masa de lângă cup-

tor, că mie mi cam frig — zise inginerul.

— Frig acum? — Doar avem o vreme ca primăvara prin Martie şi April.

— Ba nu Martie, April, ci ca în April, Maiu, — răspostă ceul vehament. — Să-ţi fie ruşine, frigurosule. Ce să zică recruti de 50 ani de acum? Acela se vor băga în cuptorul de pâine şi nu vor merge la poruncă numai în bluză fără manta ca feciorii noştri.

— Lăsaţi cearta, să vedem din ce trăim. Domnule, adă ne câte o halbă de Budweis!

Ne aşezăm la o masă. Un băiat ne aduce în loc de farfurile obicinuite de sticlă — nişte tablete rotunde de carton pentru pocalele de bere. Tabletele sunt nouă-nouă, având în mijloc două scuturi; pe unul e vulturul austriac, pe celalalt vulturul german. În jurul scuturilor sunt frunze de stejar iar sub ele e firma berăriei: „Bürgerl. Bräuhaus Budweis”. Pe marginea tabletei sunt trei cercuri colorate: negru-alb-roşu. Pe cercul alb e tipărită devisa

germanismului: »Wir Deutschen fütchten Gott, sonst nichts auf der Welt!« şi între două cruci de fier: »Wir müssen siegen!« (Noi germanii ne temem numai de Dumnezeu, de nimic altceva pe lume! — Noi trebuie să învingem!)

Glumela la adresa biştelui inginer — care e debil şi bolnăvicios — au lăcetat şi am constatat cu toţii, că până acum noi nu am avut iarnă albi în Austria. La Crăciunul catolic a plouat şi nici al nostru nu a fost mai bun. La noi în Ardeal se zice, că la Crăciun trebuie să fie un ger să crepe piatra, gerul lui Crăciun. Crăciunul negru aduce Paşti albe.

Pe sici a fost până la sfârşitul lui Noembrie puţină zăpadă, apoi s'a pornit vremea de primăvară. La Crăciun s-au dus femeile cu mângăiere la biserică, ca la Florii. Acum au început pretutindenea gha ocol, coccoşi şi celelalte plante de primăvară. În grădini e sălăţ verde şi alte verdeaţi, ce se cultivă pe aici. În câmpuri şi în grădini au înverzit roşele neîngropate, ba am văzut la unele şi boboci. Alunii şi arinii

au deja flori lungăreţe bine dezvoltate. Tufele au câte 6—8 frunzuliţe. Mugurii pomilor au încolţit, perşeci şi caşii încă nu început a iura şi dacă mai ţine vremea asta o săptămână, înfloresc toţi. (Ca curiositate vă trimet alăturat câţiva boboci şi frunzuliţel)

Un coleg aduce un număr mai vechi al ziarului „Neue Freie Presse” care scrie următoarele:

Despre vreme. Vremea ploioasă din nord-vestul Germaniei s'a estins şi peste ţinuturile noastre ieri sară s-au apropiat din apus nişte nori grei de ploaie şi în oarele mai târziu de sară s-au văzut spre sud-est de mai multe ori fulgerând ca vara. Noaptea a fost ceva mai răcoasă, dar minimumul de azi dimineaţă a fost în oraş 7.1—6.7 grade. În împrejurări normale e prin Ianuar un frig sub zero de — 3.6 grade, aşa încât înă de dimineaţă am avut un plus de căldură de 10.7 grade. Mai târziu s'a ridicat temperatura şi la 9 onre dimineaţa a arătat termometrul 10.3 până la 8.7 grade. După însemnările meteorologice din

1775, cea mai caldă iarnă de până acum a fost Iarna din 1833. În Decembrie 1833 a fost 5.1 grade şi în Ianuar 1834 a fost 4.0 grade, aşa încât începând de pe vremea Mariei Teresii până acum nu s'a mai pomenit o aşa iarnă caldă.

— Se vede că şi Iarna s'a speriat de bebuiatul cumplit al tunurilor şi nu încetează să vie din împărăţia vecinului gheşe spre noi.

S-a fators maşina lumii fraţilor! — Acum instrulază nepotul pe meşul său în arta militară. Nepotul care a intrat cu 18 ani benevol la armată este căpru şi meşul de 50 este supus ca recrut nepotului său. Biştel moş, de ştia asta, nu își mărita fata cu 15 ani.

— Da lăsaţi supăraea — că dă D-zeu şi bine!

— Adă încă o halbă, băleste!

Dr. A. R.

ostagilor nostri dusi la lupte grele...

Recunoscatoare ne aducem aminte, ca multe din institutiile noastre...

Cu incredere ne adresam si in aceste vremuri grele, Onoratel Directori...

Deva, 5 Februar 1916. Cu distincta stima Elena Pop Hossu-Longin, prezident.

SITUATIA

pe campul de rasboiu.

Asi dimineata am primit dela biroul de presa al prim-ministrului...

Budapesta 16 Februarie. Din marele cartier general al nostru...

In nordul monarhiei si pe campul de operatii din Balcani situatia e neschimbata.

La granițele italiene.

Pe frontul dela litoral si in partea care se impreuna cu el, a frontului din Carintia...

Pe frontul anglo-franco-ruso-german.

Berlin, 16 Februarie. Buletinul oficial al marele cartier general...

Pe campul de operatii dela vest: Englezii au atacat eri seara de trei ori, fara succes...

La ost si sud-ost.

Fiind viscol pe intreg frontul, nu s-au petrecut evenimente mai insemnate.

Campul de operatii din Balcani.

Nimic nou.

O desmintire. Ziarele conservatoare bucurestene desmint stirea...

Din camera croata. După discuțiile vii și adeseori agitate...

Vase de război japoneze în Marea Mediterană. Ziarul «Basler Nachrichten»...

Doă vase de război japoneze au trecut prin canalul de Suez...

Chestia dispensării învățătorilor dela serviciul de armă. În ședința de ieri a camerei...

Din România. D-l Petre Carp a fost primit într-o audiență...

Eri a fost semnat contractul pentru cumpărarea celor 100 000 vagoane...

ȘTIRI.

16 Februarie n. 1916.

Romance distinsae. Ni se scrie: Dama, cărora în vechile vremuri...

Distincție. Ni se scrie: D-l Dr. Aurel Baciu avocat sublocotenent...

Cimitirul comun. În ședința de Miercuri a reprezentanței orășenești...

O frumoasă donație pentru orfelinatul românesc din Sibiu.

Numeroase persoane de inimă ascultând de apelul nostru au dăruit...

sume însemnate pentru înființarea unui orfelinat românesc la Sibiu...

Cea mai însemnată donație este aceea făcută de d-na și d. Grigore Cantacuzino...

Conform statutelor orfelinatului, d-na și d. Grigore Cantacuzino...

Nădejduim că inimile caritatele vor ține seamă de însemnătatea acestui orfelinat...

Pentru fondul ziaristilor a trimis prin administrația ziarului nostru...

Redeschiderea Universității din Cernăuți. «Zentralblatt Allgemeine Zeitung»...

Tănuirea cerealelor. În contra celor, cari tănuiesc cerealele...

Plătii darea. Subscrierul perceperat orășenesc...

Numerul 17. În Ianuar 1916 a apărut în ziarul francez «Figaro»...

Friedrich II. Friedrich Wilhelm II. Friedrich Wilhelm III. Friedrich Wilhelm IV. Wilhelm I și Friedrich III...

Din toate aceste deduce profesorul ziarului «Figaro»...

Serată de războiu. Reuniunea femeilor rom. cat. din loc aranjează...

Concurs. E de ocupat locul de administrator al fundației M. de Trausenhofels...

Anunțarea desertorilor din România. Căpitanatul orășenesc...

Aviz. Aducem la cunoștință că, Calendarul Asociației pe anul 1916...

Prezentarea obiectelor de metal. Magistratul orășenesc aduce la cunoștința publicului...

Publicațiune. Comanda militară ces. și reg. din Sibiu...

Bibliografie.

Au apărut:

«Cultura Creștină» anul VI. Nr. 2. din 1916, revista profesorilor...

studiului religiei gr.-cat. române în școlile primare și secundare...

Nru. Mag. 32.6/916.

Publicațiune.

Dăm publicației următorul ordin emis de domnul Vicecomite...

Obiect: Prețuri maxsimale pentru unsoarea de porc...

Pe baza ordinului meu publicat în foaia oficială comitatensă...

Pe timpul dela 16 Februarie 1916-15 Martie 1916.

Pe teritoriul orașului Brassó pentru negoțul mărunț pe 1 kgr.

- 1. unsoare de porc cor. 6 - 2. untura - 5 60 3. slănină crudă - 5 40 4. slănină în sărat - 5 50 5. slănină afumată-delicatesă - 6 50 6. slănină pipărată - 6 -

Prețul maxsimal al cărnii proaspete de porc...

- 7. Carnea de porc cor. 3. 60 f. 8. Carnea de fript din spinare - 4. - 9. Carne de piftii sau cotoarog (cap și picioare) - 1. 80 10. Șuncă crudă cu oase, în total - 3. 60 11. Șuncă afumată - 4. 60 12. Șuncă tăiată - 7. - 13. Carne afumată - 4. 60 14. Cârnați - 4. 20

În comuna din Comitat prețurile înșirate mai sus sunt mai ieftine cu 10 %.

Dispon, ca prețurile ficșate să fie publicate atât în orașul Brassó...

Indrumez autoritatea locală să efectuească cât se poate de strict acest ordin al meu.

Brassó, în 14 Februarie 1916. Ludwig Servatiu, Vicecomite

Știri artistice.

București, 1 Februarie 1916.

La Teatrul Național, comitetul de lectură a admis o nouă lucrare...

«Ilderim», piesă d-lui Victor Eftimiu, scosă din repertoriul...

Regina Dana - d-ra Tina Barbu. Fiona - d-na A. Macri-Eftimiu.

Mihail, moștenitorul trenului - d. Iacovescu. Sir Iver - d. Ar. Demetriad.

Costumele, decorurile și mobilierul, necesare punerii în scenă...

Premiera piesei «Sorana» de d-nil Brătescu-Voinesti și A. de Herz...

Filotti, Ec. Zimniceanu, El. Ionescu-Toto și A. Luca, Bulinski, Mortun...

Expoziția femeilor pictori se va deschide în sala Grigorescu la Ateneu...